

มนชัย พิทยวราภรณ์: การศึกษาแบบการเรียนรู้ศิลปะปฏิบัติ ของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (A STUDY OF STUDIO ART LEARNING STYLES OF UNDERGRADUATE STUDENTS ART EDUCATION MAJOR FACULTY OF EDUCATION CHULALONGKORN UNIVERSITY)
อาจารย์ที่ปรึกษา: อาจารย์ ดร.อำไพ ตีรณसार, 141 หน้า. ISBN 974-17-6352-2

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแบบการเรียนรู้ศิลปะปฏิบัติของนิสิตปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศึกษาเปรียบเทียบแบบการเรียนรู้ศิลปะปฏิบัติจำแนกตามภูมิภาค หลัง ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี สายวิชาที่เข้ารับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การดำเนินการวิจัย เป็นการวิจัยแบบบรรยาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ชนิดประเมินค่า 5 ช่วงคะแนน และสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างชนิดตรวจสอบรายการ เกี่ยวกับแบบการเรียนรู้ศิลปะปฏิบัติ 4 แบบ คือ ได้แก่ 1) แบบปฏิบัติเชิงกล 2) แบบปฏิบัติอย่างดั้งเดิม 3) แบบปฏิบัติด้วยปัญญา 4) แบบปฏิบัติตามสัญชาตญาณและอารมณ์ โดยครอบคลุมโครงสร้าง ดังนี้ บุคลิกภาพ ทักษะคิดในการทำงาน กระบวนการทำงาน และผลงาน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรที่เป็นนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2546 จำนวนทั้งสิ้น 142 คน วิเคราะห์ข้อมูลแบบการเรียนรู้ศิลปะปฏิบัติโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เปรียบเทียบแบบการเรียนรู้จำแนกตามภูมิภาคเกี่ยวกับเพศ สายวิชาที่รับเข้าทำการศึกษาด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ระดับชั้นปี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทดสอบด้วยค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัย พบว่า

1. จากแบบการเรียนรู้ศิลปะปฏิบัติทั้ง 4 แบบ นิสิตส่วนใหญ่มีลักษณะแบบการเรียนรู้ศิลปะปฏิบัติแบบเชิงกลมากที่สุด ($\bar{X}=3.72$) รองลงมา ได้แก่ แบบการเรียนรู้ปฏิบัติด้วยปัญญา ($\bar{X}=3.67$) และปฏิบัติตามสัญชาตญาณและอารมณ์ ($\bar{X}=3.60$) ตามลำดับ ส่วนแบบการเรียนรู้ที่พบน้อยที่สุดคือ แบบปฏิบัติอย่างดั้งเดิม ($\bar{X}=3.58$)
2. เมื่อเปรียบเทียบแบบการเรียนรู้ศิลปะปฏิบัติจำแนกตามภูมิภาคเกี่ยวกับ เพศ ระดับชั้นปี สายวิชาที่เข้ารับการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์ตามแบบการเรียนรู้ศิลปะปฏิบัติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

KEY WORD: LEARNING STYLE / STUDIO ART / ART EDUCATION / UNDERGRADUATE

MONCHAI PITTAYAWARAPORN: A STUDY OF STUDIO ART LEARNING STYLES OF UNDERGRADUATE STUDENTS ART EDUCATION MAJOR FACULTY OF EDUCATION CHULALONGKORN UNIVERSITY. THESIS ADVISOR: AMPAI TIRANASAR, Ph.D.

141 pp. ISBN 974-17-6352-2

The purposes of this study were to study studio art learning styles of undergraduate students art education major faculty of education Chulalongkorn University and to compare studio art learning styles by using background such as sex, level, type of University entrance, and academic achievement.

The methodology was descriptive research. The instruments were questionnaires with 5 rating scales and semi-structure checklist interview about 4 studio art learning styles as follow: 1) mechanical orientation 2) primitive orientation 3) intellectual orientation and 4) intuition–emotion orientation. The questionnaires covered the following issues: personal, attitude in work, process of work, and product. The population of this study were undergraduated art education students major faculty of education Chulalongkorn University and colleted data from 142 students who enrolled in the second semester of academic year 2003. The data were analysis by using percentage, mean, standard deviation. The studio art learning styles were compared by sex and type of University entrance with t-test, and level and academic achievement with F-test.

The results showed that:

1. The most student had study studio art learning styles in mechanical orientation ($\bar{X}=3.72$). The later had study studio art learning styles in intellectual orientation ($\bar{X}=3.67$), intuition – emotion orientation ($\bar{X}=3.60$). The last had study studio art learning styles in primitive orientation ($\bar{X}=3.58$).

2. Comparing learning styles by sex, level, type of University entrance, and academic achievement. There were no significant difference in learning style at .05 level.